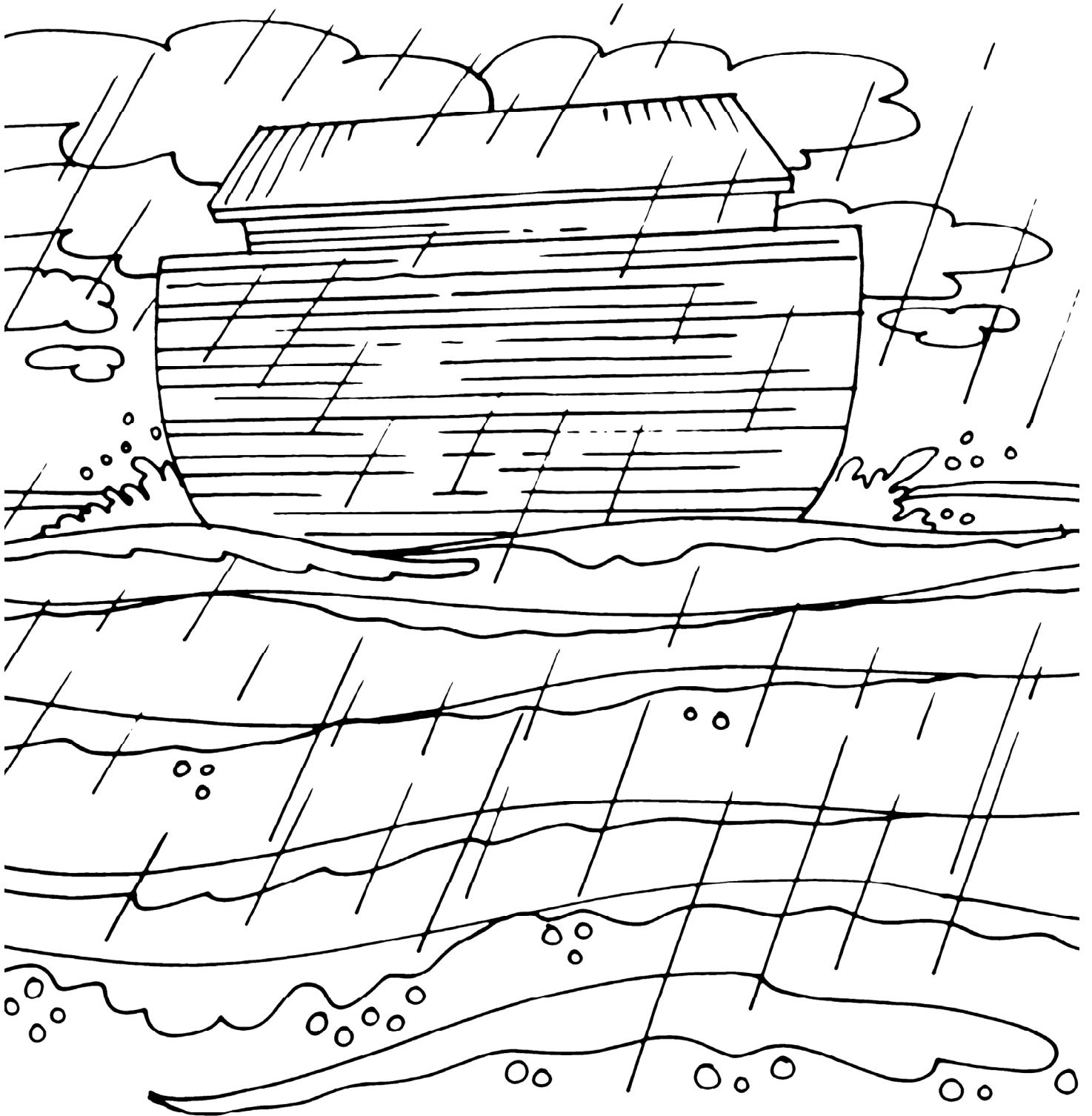

14 juli 2024

De zondvloed

Genesis 7:10-9:7

Thema: Dit gebeurt niet meer...

Doel

De kinderen ontdekken dat God Hij trouw blijft aan zijn schepping. De duif en de regenboog zijn daarvan het teken.

Toelichting

God heeft voor de zondvloed beloofd dat Hij Noach en zijn gezin zal redden. Na dagen regen en alleen maar water om je heen is het moeilijk te geloven dat de aarde weer bewoonbaar en vruchtbaar zal zijn. Het meemaken van de vreselijke, dodelijke zondvloed in de gesloten ark ook.

Noach krijgt een teken van hoop van God, doordat de duif die terugkeert met een olijfblad. Een week later blijft ze weg en kan blijkaar een nest bouwen. De duif betekent nieuw leven, een nieuw begin.

Eenzelfde teken volgt, nadat Noach, zijn gezin en de dieren uit de ark zijn gegaan. Noach heeft God dankbaar geofferd en mag nu de regenboog zien. Daarmee zegt de HEER: nooit meer zal Ik de aarde door water vernietigen.

God kan wel boos zijn over de zonde, kan zelfs hard straffen, maar loslaten doet Hij zijn kinderen nooit.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Noach mag weer op de aarde wonen

Richtlijnen: Noach stuurt de duif er op uit om te kijken of de aarde al droog wordt, of je daarop weer kunt wonen. Want overal is er water, zover je kunt kijken. De duif komt terug, moe. Noach begrijpt dat er nog te veel water is. De duif wordt er later nog eens op uitgestuurd. Weer keert die terug, maar heeft iets bij zich. Een klein takje met groene blaadjes. Wat betekent dat? Dat er weer planten en bomen kunnen groeien op de aarde. Het wordt dus droog. De duif brengt blij nieuws. Een paar maanden later geeft God de regenboog. Ook die brengt blij nieuws: God laat zijn schepping nooit los. Hij blijft van ons houden, zelfs als we tegen Hem in gaan.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Kijk, God doet wat Hij belooft

Richtlijnen: God heeft tegen Noach gezegd dat hij gered zal worden, als hij in de ark bouwt en daarin gaat. Maar het is angstig om veertig dagen storm en regen mee te maken, om te zien dat alles en iedereen op aarde sterft. Als het dan ook nog maanden duurt, voordat je weer naar buiten kunt, kun je twifelen aan de goede afloop. Daarom geeft God Noach een teken. De duif en zijn olijfbladje zeggen: kijk, God doet wat Hij jou heeft beloofd.

God zegt ook: Ik zal de aarde nooit meer door water laten vergaan. Mensen zijn tegen God in blijven gaan, maar door de regenboog worden wij er steeds aan herinnerd: God is trouw.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Een teken van leven

Richtlijnen: Soms is iemand spoorloos verdwenen. De familie weet niet waar hij of zij is. Is hij of zij weggelopen, is er een ongeluk gebeurd of is het een misdrijf? Wat zijn we blij als iemand gevonden wordt of in ieder geval iets van zich laat horen. Een teken van leven. We waren bang dat we hem of haar niet meer zouden zien, maar gelukkig is dat niet waar.

We mogen de duif in de ark en de regenboog zien als tekens van leven, dat God geeft. Hij helpt Noach te blijven hopen op de goede afloop, wanneer het verblijf in de ark lang duurt. En Hij geeft een teken dat zijn belofte om de aarde nooit meer met water te vernietigen, waar is. De regenboog is (ook als herinnering voor God zelf! 9:15) het teken dat God zijn verbond met Noach heeft gesloten

De Bijbel helpt ons om te geloven dat God altijd een oplossing kan geven, ook al zien wij niet hoe. Wat we daarin lezen is een teken dat God blijft wie Hij steeds is geweest: Een geduldig en liefdevol God die niet met zich laat spotten.

Extra bijbelgedeelte: Numeri 21:9

(Mozes mag van God als teken van redding een koperen slang maken. Wie daarop vertrouwt blijft in leven.)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het Bijbelgedeelte

Oorspronkelijk komt het woord zondvloed niet uit een overvloed van zonde voort, maar uit het oude woord sintvloed, dat zoveel wil zeggen als de grote vloed. Bij de doop van een kind worden vaak kinderbijbels gegeven. Heel vaak is daarbij een versie van de ark, Noach en de regenboog. Peter Spier tekende het fijntjes. Als het dan begint te regenen op een plaatje en de ark al gesloten is, staan daar dieren die droefheid uitstralen. Olifanten met haast huilende staarten. Een aangrijpende tekening, die niet alleen kinderen raakt. Uiteindelijk is er dan de regenboog. Die ene witte kleur – wit is geen kleur – die zich laat breken in een spectrum van vele kleuren. Wie dat begrijpt, ziet ook in hoe juist Pasen in de kerkelijke traditie wit is. Christus die zich geeft, opdat in een veelheid zijn lichaam gestalte mag krijgen op aarde. Alle kleuren van de regenboog.

Vers voor vers

Hoofdstuk 7

Vs. 10vv Zoals God het heeft gezegd, zo gebeurt het ook. Dwars door het oordeel over schuld, zingt hierin iets van een nieuwe schepping. God die zijn schepping niet vergeet. Dagen, jaren en getallen vertellen hier hoe fundamenteel het is wat hier aan de orde is.

Vs. 17vv Het oordeel blijft iets verschrikkelijks houden. Geen wonder dat een monnik ooit schreef hoe de vissen de ark toeriepen dat zij gered zullen worden, want zie; zij leven! Een vis staat blijkbaar ook voor eeuwigheid, omdat hij z'n ogen nooit sluit.

Hoofdstuk 8

Vs. 1vv Het water zakt. Een troostvol teken.

Vs. 6vv Eerst de raaf die Noach naar buiten laat gaan. Die fladdert maar wat heen en weer. Bovendien is een raaf een aaseter, dus die zal zeker wel wat vinden om te leven. Het is de duif die uitsluitseel geeft. Niet meteen, maar uiteindelijk wel. Daaruit begrijpt Noach dat God zich met de mens heeft verzoend. De duif is symbool voor de Geest en wordt in dit verband wel gezien als drager van vrede. Vrede tussen God en mens.

Vs. 15vv Het eerste dat Noach doet is een dankoffer brengen. In het doopgebed heeft dat terecht een plaats gekregen. De ondergang – het begraven zijn in Christus – is als de zondvloed. De redding – is als de opstanding – is leven met Christus. Zo mag je het leven ontvangen als nieuw. Een geschenk van God. De dankbaarheid – denk ook aan het derde gedeelte van het leerboek uit Heidelberg – als motief om je leven daarnaar in te richten. Psalm 141 bidt dat het gebed van je leven mag zijn als een kostelijk reukoffer.

Hoofdstuk 9

Vs. 1vv Zie hoe de Here God hier het verbond verwoordt. Hij legt zijn boog op de aarde. Het is daarbij alsof Hij de strijdboog neerlegt. Merk ook op hoe Hij de boog in de hemel opmerkt! Dat staat dus los van ons zien en onze interpretatie van de regenboog. Wie er met Noach in geloof naar durft te kijken ziet er een belofte in van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Johannes ziet rondom de troon van Gods heerlijkheid zo'n regenboog. Dat de boog alle kleuren bevat bevestigt de boodschap van het witte licht waar opstanding, Pasen en de verheerlijkte Christus wordt geduid. Het wit breekt zich. De gemeente in alle verscheidenheid – zie Galaten 3:28 – mag het ene lichaam van deze ene Heer tonen.

Auteur: GJK

Liederen

Psalm 103

Lied 163

Lied 969

God heeft de wereld zo liefgehad

Het water steeg wel hoog

God zei: Noach, bouw een boot

Kom aan boord

Na de zondvloed

(=Gezang 308 LvdK)

Liedjes voor kinderen 1 Elly en Rikkert Zuiderveld

Op Toonhoogte 451

Op Toonhoogte 453

Hemelhoog 356

Hemelhoog 54

Auteur: PZ

Noach mag weer op de aarde wonen

Inleiding

Liggen jullie wel eens in bed wanneer het héél hard regent? Dat het klettert op de ramen? De volgende morgen zie dan heel veel waterplassen buiten. En soms als het overdag net geregend heeft, zie je de regenboog. Dat is eigenlijk heel bijzonder. Die was er al in de tijd van de Bijbel. In de Bijbel staat waarom we de regenboog zien. Luister maar.

Bijbelverhaal

Vandaag is het zover, Noach moet van de HEER alle dieren in de Ark brengen. Twee aan twee lopen ze naar binnen. Daarna gaan Noach en zijn vrouw en kinderen de Ark in. God doet de deur achter hen dicht. Het begint te regenen, héél hard te regenen. Eerst is het water nog niet zo hoog, maar het blijft regenen. Zoveel dat de Ark gaat drijven. Veertig dagen en nachten stortregent het. Tot zelfs de hoge bergen onder water staan. Alles op aarde is weg. Alleen Noach en zijn familie zijn er nog, in de Ark.

Dat is het moment dat God zegt dat de regen moet stoppen. Langzaam zakt het water. Het duurt weken voordat de toppen van de bergen weer te zien zijn. Noach is heel benieuwd of ze alweer uit de Ark kunnen. Hij laat een raaf los. De aarde is nog niet droog, de raaf blijft rondvliegen. Tot dat hij iets te eten vindt. Ook ziet hij een plekje om uit te rusten. Raven zijn sterke vogels. Dan laat Noach een duif los. De duif kan geen plekje vinden om uit te rusten. Ze komt bij Noach terug. Zeven dagen later laat Noach de duif nóg een keer los. Ze komt wéér terug, maar kijk eens wat ze in haar snavel heeft! Een takje, met een groen blaadje. Daar wordt Noach blij van. Het water op de aarde is verder gezakt. Hij wacht nog zeven dagen, dan laat hij de duif weer los. Het wordt bijna donker, de duif is nog niet terug. Ze kan op de aarde eten vinden. 'Jaaaaa, het water is weg!' roept Noach blij. Dan zegt God: 'Noach je mag met je gezin en alle dieren naar buiten gaan. Jullie mogen weer op de aarde wonen. De mensen en dieren zullen baby's krijgen. Die kunnen allemaal op aarde wonen. De wereld zal weer mooi worden. Iedereen is blij. Noach wil laten zien dat hij dankbaar en blij is. Dat doet hij door een offer aan God te brengen. Zo bedankt hij God

Op een dag zegt God tegen Noach: 'Ik zal het nooit meer zoveel laten regenen dat de aarde onder water komt. Dat spreek ik met je af. Ik sluit een verbond met je. Met iedereen die er nu is, met iedereen die nog geboren gaat worden. Kijk eens naar de lucht, daar bij de wolken. Zie je al die kleuren, die mooie boog? Als je die ziet, weet je weer wat Ik met de mensen heb afgesproken.

Dit is héél lang geleden gebeurd in de tijd van de Bijbel. Nu zien wij ook nog vaak de regenboog. De afspraak met God is er dus nog steeds. Ook met ons.

Auteur: TD

Kijk, God doet wat Hij belooft

Inleiding

Stel je hebt vakantie en het regent de hele week. Dan word je dat soms een beetje zat. Je kunt niet lekker buiten spelen, niet zwemmen in de zee. Niet fietsen. Je kunt alleen maar binnen zitten en dat worden mensen snel zat. We worden kortaf, maken sneller ruzie. Van mooi weer worden we vaak wat aardiger, gezelliger, vooral als het vakantie is. Maar regen is goed voor de tuin en voor het land. Een regenbui op z'n tijd hoort erbij. Weet je trouwens hoe lekker het buiten ruikt na een regenbui? Weer helemaal fris! Of als het zomers heel warm is, benauwd bijna, dan kan het lekker afkoelen na een fikse regenbui. Daar knappen de aarde en de mensen van op.

Bijbelverhaal

Noach had een megaboot gebouwd. Hij had er samen met zijn zonen lang aan gewerkt. Ze waren uitgelachen door de mensen uit de buurt. Waar is die boot voor nodig? Haha, gaat God de mensen straffen? Nee joh! Maar Noach was doorgegaan. De boot was af en de dieren waren gekomen. Noach, zijn vrouw, zijn zonen en schoondochters waren de boot ingegaan. God deed zelf de deur dicht.

En toen ging het regenen, veertig dagen en veertig nachten (ongeveer een zomervakantie van school) Overall kwam water... de boot die eerst vast op de aarde stond, ging drijven. Er bleef maar water komen. Na een tijdje dreef de boot wel zeven meter boven de bergen.

Alles wat op aarde leefde stierf, de mensen en de dieren. Alles. Iedereen. God had het gezegd.

Honderdvijftig dagen stond de aarde onder water. Maar!! God vergeet Noach en de ark niet. Hij zorgt ervoor dat de wind gaat waaien zodat het water zakt. Er komt geen water meer uit de grond, de regen houdt op. Langzaam stroomt het water weg van de aarde. De boot drijft niet meer, maar loopt vast op de Araratbergen. Heel langzaam zijn de toppen van de bergen weer te zien.

Je kunt je voorstellen dat Noach en zijn familie opgelucht zijn dat de regen is gestopt. Ze zitten al zo lang in de boot. Samen met de dieren. Wat zal er van de aarde over zijn, hoe zal het straks gaan? Weer rondlopen op aarde... even bij elkaar uit de buurt gaan. Even...?

Veertig dagen nadat Noach de bergtoppen weer kan zien, doet hij het raam van de boot open. Hij laat een vogel los. Een raaf. De vogel vliegt wat heen en weer. De aarde is nog niet droog.

Noach laat ook een duif los. De duif kan nergens een plekje vinden om uit te rusten. De vogel komt terug naar de boot. Noach steekt zijn hand naar buiten en de duif komt naar binnen.

Na een week laat Noach de duif weer los. In de avond komt de duif terug naar de boot. In zijn snavel heeft hij een blaadje van de olijfboom. Noach weet nu dat de olijfbomen blaadjes hebben, de bomen leven! Noach weet dat het water nu lager staat dan de week ervoor. De duif wordt zo het teken van hoop en leven. Tot op de dag van vandaag. God zorgt ervoor dat de dieren en de mensen straks weer op de aarde kunnen leven.

Weer een week later laat Noach de duif opnieuw los. Nu komt de duif niet meer terug. Het water is weg. Dit is op de eerste dag van de eerste maand.

Noach doet het dak van de boot open en kijkt om zich heen. Hij ziet dat de aarde langzaam droog wordt. Op de 27ste dag van de tweede maand is de aarde helemaal droog.

Dan zegt God tegen Noach: 'Ga van de boot af! Samen met je vrouw, je zonen en hun vrouwen. Stuur ook alle dieren naar buiten. Ze moeten weer jongen gaan krijgen, zodat er weer veel dieren op de aarde komen.

Zo gebeurt het.

Het eerste dat Noach gaat doen is offers brengen aan God. Stel je eens voor, zolang in de boot, zo'n tijd in de regen, weten dat er niets en niemand meer leeft. Daarna is het droog geworden. Ze mogen de boot uit. Ze hebben het overleefd. Dat is wel iets om God heel dankbaar voor te zijn.

Noach offert reine dieren en vogels op het altaar. God ruikt de heerlijke geur van de offers. Hij ziet het als de dank van Noach. God denkt: Ik zal de aarde nooit meer vernietigen. Zelfs niet als de mensen slecht zijn en verkeerde dingen doen. Ik zal nooit meer alles en iedereen doden, zoals ik nu heb gedaan. Voortaan zal er altijd een tijd zijn om te zaaien en een tijd om te maaien. Er zal altijd kou zijn en hitte, zomer en winter, dag en nacht. Nooit zal dat ophouden, zolang de aarde bestaat.

God zegent Noach en zijn zonen. God zegt: Jullie moeten kinderen krijgen. Zorg ervoor dat er overal op aarde mensen komen.

Lees verder op de volgende bladzijde

De dieren op het land en de vogels en de vissen zullen ontzag en angst voor jullie hebben. Jullie zullen de baas zijn over de dieren.

Jullie mogen hun vlees ook eten. Ik heb jullie al planten gegeven om te eten, maar nu mogen jullie ook alle dieren eten. Maar jullie mogen geen vlees eten waar nog bloed in zit, want bloed betekent leven. Ook het bloed van een mens betekent leven.

God zegt verder: Ik geef jullie voor altijd een teken van mijn belofte. Ik zet mijn boog in de wolken. Dat is het teken van wat Ik jullie beloof, jullie en alles wat op aarde leeft. Steeds als er een regenboog te zien is, zal Ik denken aan mijn belofte aan jullie en aan alles wat leeft. Nooit meer zal het water iedereen doden en alles verwoesten. Dit is mijn belofte en mijn belofte geldt voor altijd!

Auteur: CdG

Een teken van leven

Inleiding

Wie van jullie kan iets vertellen over een overstroming, dichtbij huis of juist ver weg? Een overstroming komt nooit gelegen. Die geeft enorme overlast en maakt machteloos.

Iets anders: wat doe je als je een tijd niets van iemand hoort? Er zijn helaas zoveel vermisten in dit land, op de hele aarde. De achterblijvers smachten naar een teken van leven. Of stel je voor dat je door een droge woestijn loopt en het water raakt op. Dan smacht je naar hulp. Dit hebben Noach en zijn gezin ook meegemaakt. Nog een vraag: hoe is het verhaal van Noach in jouw kinderbijbel getekend? Het zit namelijk vol tekenen en symbolen die belangrijk zijn om te onthouden.

Een grote vloed

In de Bijbel staat het woord 'zondvloed'. Dan lijkt het of de 'zonde' wordt bedoeld, maar dat is niet zo. Het gaat om een 'grote vloed'. Deze vloed is wel vanwege de zonde, maar in de oude Bijbel staat ook wel 'sintvloed', dat 'grote vloed' betekent.

Het is natuurlijk afschuwelijk, zo'n vloed. Maar het kwaad moet worden uitgeroeid en dat kost een hoop. In de Bijbel staat het duidelijk omschreven: alles en iedereen verdrinkt. Toch is de schepping niet helemaal verwoest, de overlevenden drijven in de ark, de reddingsboot. Honderdvijftig dagen lang is de aarde bedekt met water. Geen bomen, geen bergen, niets anders is er te zien dan water. Toch vergeet God Noach niet, helemaal niet zelfs. Hij laat de wind over de aarde waaien, waardoor het water naar andere plaatsen wordt gebracht en in de ark merken ze dat het water begint te zakken.

Het is zeker te merken dat het water zakt als er weer bergtoppen en toppen van bomen te zien zijn! Dan hoef je niet deskundig te zijn om te weten dat het goed komt. Voor de zondvloed zijn er ook bewijzen dat deze er is geweest. Weliswaar niet over de hele aarde, maar zeker over het deel waar Noach woonde.

Tja, hoe weet je dan dat het veilig is, dat je van boord kan gaan? Dat weet je niet zomaar, daarom stuurt Noach eerst een verkennerschip naar buiten, in de vorm van een raaf. Het doet denken aan de vroegere ruimtevaart, waarbij eerst dieren naar de ruimte werden gestuurd. Een raaf kan lang heen en weer vliegen en eenvoudig iets vinden om te eten. Deze bleef heen en weer vliegen. Toen het droger werd, heeft Noach een duif uitgezonden. Maar deze kwam weer terug. Na zeven dagen probeert hij het opnieuw met een duif. Deze keer keert de duif terug met een vijgenblad! Het is dus zover, er is weer groen op aarde, er groeien weer bladeren aan de bomen die boven het water uitsteken. De duif is een belangrijk symbool, het symbool van hoop. Doordat de duif terug is gekomen met een groen blaadje. Bovendien is de duif wit, dat is het symbool voor reinheid, zuiverheid.

Na zeven dagen laat Noach de duif opnieuw gaan, maar deze keer kwam hij niet terug. Blijkbaar zijn er zoveel

droge plaatsen dat de duif de ark niet meer nodig heeft. Noach kijkt eens goed rond en ontdekt dat de aarde voldoende droge plekken heeft en luistert naar de stem van God, die zegt dat ze de ark mogen verlaten, de ark is vastgelopen op de grond. Iedereen mag eruit, de mensen, de dieren, waaronder de vogels.

Een met water bedekte aarde waarop geen leven is, is een dode aarde. Maar nu wordt de aarde weer levend: het gewas, de dieren en de mensen. Dat is een prachtig moment en daar om wordt dit moment ook gemarkeerd, ofwel aangeduid met een regenboog. Het teken van het verbond. Dan doet God nog een belangrijke belofte: het gebeurt niet weer, niet opnieuw. Maar dan denk je misschien: 'en al die overstromingen dan?' Inderdaad, er zijn veel voorbeelden van te noemen, zoals we in het begin al hebben gedaan.

We hebben niet alles in de hand, maar de vraag is of het door God komt, óf door de mensen. Dat vraag je je misschien af, zoals zoveel mensen. Er gebeuren rampen; dat zal zo blijven totdat de nieuwe hemel en de nieuwe aarde komen. Onze schepping is gebroken, dit komt door de zondeval. Er zijn overstromingen die gewoon gebeuren, maar ook die veroorzaakt worden door het menselijk falen.

Wat het belangrijkste is in deze wereld, bij alles dat gebeurt, is te blijven vertrouwen op God, het volgen van Jezus, die de dood heeft overwonnen. Als we bij Hem horen, dan horen we ook bij de nieuwe schepping, waar alles mooi en goed is en de dood niet meer zal zijn. Laten we ons daaraan vasthouden!

Auteur: EvD